

ÎNCHEIERE

22 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Lidia Dragomirețcaia,

în cauza civilă, la cererea depusă de către Lidia Dragomirețcaia, persoana interesată Primăria orașului Frunză, raionul Ocnîța cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de către Lidia Dragomirețcaia, a fost casată hotărârea din 29 iulie 2019 a Judecătoriei Edineț, sediul Ocnîța și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea cererii,

constată:

La 17 mai 2019 Lidia Dragomirețcaia, persoana interesată Primăria or.Frunză, r-nul Ocnîța a depus cerere cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii.

În motivarea cererii petiționarul a indicat că, finul său, Constantin Conco a decedat la 05 august 2018, iar după decesul acestuia a primit bunurile, care i-au aparținut, inclusiv casa și lotul de pământ de pe lângă casă din str. xxxx.

A menționat că, în ultimii ani de viață a fost permanent cu decedatul și a îngrijit și de mama acestuia, Anellea Cucolevscaia, care a decedat la 15 septembrie 2013.

A susținut că, a suportat cheltuieli de înmormântare, întreținere și îngrijire, deoarece i-a înmormântat și îngrijit pe ambii.

A afirmat că, toate impozitele și cheltuielile, serviciile au fost suportate din contul său, a asigurat paza și a folosit toate bunurile succesoriale, care au aparținut defuncțiilor.

A solicitat constatarea faptului acceptării de către ea a succesiunii prin intrarea în posesia bunurilor succesoriale, inclusiv a terenului agricol din or. Frunză, după decesul lui Constantin Conco.

Prin hotărârea din 29 iulie 2019 a Judecătorei Edineț, sediul Ocnița cererea depusă de către Lidia Dragomirețcaia a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de către Lidia Dragomirețcaia, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care cererea depusă de către Lidia Dragomirețcaia a fost respinsă.

Instanța de apel a reținut că, din materialele cauzei rezultă că, Constantin Conco a decedat la 05 august 2018 (f. d. 10).

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, speței date îi sunt aplicabile prevederile Codului civil în vigoare la data decesului defunctului, deci prima instanță incorect a aplicat prevederile Codului civil în redacția de după republicarea acestuia din 01 martie 2019.

Totodată, instanța de apel, reieșind din prevederile art. 1432, 1499 și 1500 alin. (1) din Codul civil, a reținut că, petiționarul Lidia Dragomirețcaia nu are calitatea de moștenitor legal al averii succesoriale rămasă după decesul lui Constantin Conco, respectiv, cererea depusă de către Lidia Dragomirețcaia, persoana interesată Primăria or. Frunză cu privire la constatarea faptului acceptării succesiunii urmează a fi respinsă.

La 12 martie 2020 Lidia Dragomirețcaia a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea cererii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

A menționat că, instanțele judecătorești nu au luat în considerare faptul că, defunctul Constantin Conco nu are moștenitori.

A susținut că, nu a solicitat instanței de judecată recunoașterea sa ca succesori al bunurilor, pe care le administrează, dar a solicitat constatarea intrării în posesie a unei persoane, care îngrijește de averea rămasă după decesul ultimului proprietar, pînă în momentul în care Primăria or. Frunză va accepta succesiunea și va satisface pretențiile sale ca creditor.

A afirmat că, Primăria or. Frunză cunoaște faptul că, timp de 10 ani a îngrijit de Constantin Conco și de Anellea Cuculevscaia, a suportat cheltuieli pentru înmormântarea acestora și pentru întreținerea gospodăriei și a achitat pentru energia electrică și termică consumată.

A considerat că, instanța de apel eronat a aplicat art. 1432, 1499 și 1500 din Codul civil (în redacția de pînă la 01 martie 2019).

Prin notificarea din 27 martie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Primăriei or. Frunză, r-nul Ocnița copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă ultima nu și-a valorificat acest drept și nu a depus referință (f. d. 106).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Bălți a expedit copia deciziei contestate în adresa părților la 14 ianuarie 2020, iar la 17 ianuarie 2020 recurenta a recepționat-o, fapt confirmat prin avizul de recepție a acesteia (f. d. 34).

Astfel, recursul declarat la 12 martie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Lidia Dragomirețcaia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Lidia Dragomirețcaia, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Lidia Dragomirețcaia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Lidia Dragomirețcaia se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic